

Številka: 031-1/2010-2
Datum: 22. 6. 2010

Občinski svet Občine Sežana
Partizanska cesta 4

6210 SEŽANA

Zadeva: Predlog Odloka o poimenovanju telovadnice Dutovlje »Telovadnica Danila Žerjala« - hitri postopek

Svet Krajevne skupnosti Dutovlje je dne 17. junija 2010 na Občino Sežana naslovil vlogo za poimenovanje telovadnice ob osnovni šoli v Dutovljah po Danilu Žerjalu, uspešnem atletu in kraškem športniku, ki se je leta 1919 rodil v Dutovljah, in je od leta 1998 tam tudi pokopan. Njegov življenjepis je v prilogi. Iz dopisa sveta krajevne skupnosti tudi izhaja, da se je le-ta tako odločil na pobudo Turističnega društva Kras in da je za poimenovanje telovadnice pridobljeno tudi soglasje hčerke Danila Žerjala Anny Žerjal Cereali. S poimenovanjem se strinja tudi Osnovna šola Dutovlje, uporabnik telovadnice.

Svet Krajevne skupnosti Dutovlje je podal predlog, da se poimenovanje telovadnice izvede ob letošnjem prazniku občine Sežana.

Glede na navedeno predlagamo občinskemu svetu, da predlog odloka obravnava in sprejme po hitrem postopku. Predlog odloka bo podan v mnenje Komisiji za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja ter Odboru za kulturo, šolstvo in šport.

Pripravili:
Adrijana Suša Bonifacio
vodja Oddelka za splošne zadeve

Nina Ukmar
višja svetovalka II

Davorin Terčon
župan

Prilogi:

- dopis Krajevne skupnosti Dutovlje z dne 17. 6. 2010 s prilogami
- predlog odloka z obrazložitvijo

KRAJEVNA SKUPNOST
DUTOVLJE
DUTOVLJE ŠT. 65
6221 DUTOVLJE

ŠTEVILKA: 35-2010-O
DATUM: 17.06.2010

OBCINA SEŽANA	
Prejeto: 18-06-2010	Sign. zn.: 332
Številka zadeva: 031-1/2010-1	Pril.: 2*
	Vred.:

OBČINA SEŽANA
URAD ŽUPANA

PARTIZANSKA CESTA 4

6210 SEŽANA

ZADEVA: VLOGA ZA ZA POIMENOVANJE ŠPORTNE HALE – TELOVADNICE OB OSNOVNI ŠOLI DUTOVLJE PO DANILU ŽERJALU

Na predlog Turističnega društva KRAS je Svet Krajevne skupnosti DUTOVLJE sklenil, da se predlaga poimenovanje ŠPORTNE HALE – TELOVADNICE ob Osnovni šolo DUTOVLJE po Danilu ŽERJALU.

Dostavljamo Vam:

- Sklep Sveta Krajevne skupnosti DUTOVLJE
- Utemeljitev predloga za poimenovanje

V kolikor je potrebno dostaviti še kaj oziroma vlogo dopolniti vas prosimo, da nas o tem obvestite. Prosimo Vas, da poimenovanje potrdite. V kolikor je mogoče, bi želeli, da se poimenovanje izvede v sklopu praznovanj ob Občinskem prazniku.

Za pomoč in sodelovanje se Vam lepo zahvaljujemo in Vas

LEPO POZDRAVLJAMO !

Predsednik SVETA
KS DUTOVLJE

Vojko TURK

**KRAJEVNA SKUPNOST
DUTOVLJE**

**DUTOVLJE 65
6221 DUTOVLJE**

Številka: 34-2010-O
DATUM: 07.06.2010

Na podlagi Statuta OBČINE SEŽANA je Svet Krajevne skupnosti DUTOVLJE na svoji 23. redni seji dne 20.05.2010 sprejel

S K L E P

1.
Svet Krajevne skupnosti DUTOVLJE je seznanjen s pobudo Turističnega društva KRAS iz Dutovelj, da se športna hala – telovadnica ob Osnovni šoli DUTOVLJE poimenuje po Danilu ŽERJALU, ki je živel v Dutovljah in je na našem pokopališču tudi pokopan.
2.
Sklep se posreduje Občini SEŽANA s prošnjo, da izvede postopek in potrdi imenovanje. V kolikor je le mogoče, naj se imenovanje opravi v sklopu prireditev ob Občinskem prazniku.
3.
Ta sklep velja TAKOJ.

Predsednik Sveta
KS DUTOVLJE:
Vojko TURK

DOSTAVITI:

- Občini SEŽANA - Urad župana
- Arhiv

DANILO ŽERJAL – USPEŠEN ATLET IN VELIK KRAŠKI ŠPORTNIK DOMA IZ DUTOVELJ

Člani Turističnega društva KRAS iz Dutovelj imamo v svojem programu dela med ostalim tudi nalogo, da iščemo in obudimo ter iztrgamo času pozabe različne šege, običaje, navade in razne dogodke, ki so imeli v svojem času velik pomen, bili znani in odmevni in takrat pomenili za ljudi pomemben kulturni dogodek ali tradicionalni običaj, ki je bil povod za druženje ter negovanje medčloveških odnosov. Sem spada tudi iskanje in obujanje spomina na osebnosti, ki so v času svojega življenja bile znane in ustvarjalne in za seboj pustile neizbrisno sled svojega dela tako v domačem kraju kot v širnem svetu.

Tako sta člana našega društva gospa Marta ŠČUKA in gospod Dušan ŠTOK nas opozorila na našega rojaka, domačina, skoraj pozabljenega športnika, velikega atleta Danila Žerjala.

Danilo Žerjal se je rodil v Dutovljah 11. februarja 1919. Svoje otroštvo je preživel v svojem kraju tako kot večina otrok tistega časa. Pomagali so staršem, pasli živino in delali na majhnih kraških kmetijah. Bila je revščina in tudi lakota, saj se je komaj končala I. svetovna vojna, ki je Primorsko v skladu z določili nepoštene in nepravilne Rapalske pogodbe potisnila v naročje Italije. S to državo je prišel fašizem, zlo, ki je uničevalo tako ekonomsko kot kulturno moč in bit vseh Primorcev. V Dutovljah je obiskoval italijansko osnovno šolo.

Že kot otrok je bil živahen, korajžen in močan. Veliko se je gibal, tekal in krepil svoje telo. Na paši je pogosto dvigoval kamenje, ga suval in metal dokler si ni pridobil krogle in diska. To sta bila rekvizita, ki ju je uporabljal kar na gmajni v Dutovljah. Z atletiko je začel "zares" leta 1939, ko je služil vojaški rok na jugu Italije. Preimenovali so ga v Danilo Cereali. Tekmoval je za klub Fiamme Gialle v Rimu. Leta 1940 je imel v metu krogle rezultat 13,03 m in v metu diska 40,24 m. Leto pozneje je na italijanskem prvenstvu v Turinu že osvojil odlično 3. mesto v metu diska s 43,85 m. Po letu 1942 (13,11 m v krogli in 45,03 m v disku) je napravil kakovostni skok predvsem v disku (leta 1943 v Rimu 47,15), na državnem prvenstvu Italije v Rimu je bil s 44,66 m tretji.

Mesec dni pred kapitulacijo Italije je moral kot italijanski vojak v Albanijo in od tam na Kosovo. Tam so ga ob kapitulaciji Italije zajeli nemški vojaki in ga še z drugimi italijanskimi vojaki transportirali v Nemčijo, kjer je bil zaprt v taborišču do konca decembra, na kar je z ukano pobegnil in odšel domov, kjer se je 3.1.1944 pridružil slovenskim partizanom na primorskem. Konec vojne je dočkal na svojih tleh z osvoboditvijo Primorske in Trsta v katerem je 22. maja leta 1945. že tekmoval kot Slovenec za Jugoslavijo in takrat disk vrgel 43,80 m daleč.

Leta 1945 se je preselil v Beograd, kjer je tekmoval za klub Partizan, pri katerem je do leta 1950 osvojil **naslov državnega prvaka v disku**. Leta 1946 si je z rezultatom 48,64 m prislužil mesto v jugoslovanski reprezentanci na evropskem prvenstvu v Oslu, kjer pa je izpadel v kvalifikacijah. Najboljši rezultat je dosegel leta 1949, ko je bil z 51,61 m tretji v Evropi za italijansko dvojico Consolini - Tosi in osmi na svetu. Leta 1950 je spet nastopil na evropskem prvenstvu v Bruslju, kjer je dosegel 9. mesto. Začel se je ukvarjati tudi s kladivom in kmalu dosegel velik napredek.

V Beogradu se ni dobro znašel in imel je slabe občutke potem, ko je na povabilo športnih funkcionarjev odklonil vstop v KPJ. Počutil se je zapostavljenega in ogroženega zato se je vrnil domov v Dutovlje in treniral kar doma. Leta 1951 je prestopil k celjskemu Kladivarju. V začetku poletja leta 1951 si je poškodoval hrbtenico, zato se je moral za nekaj časa odreči tekmovalju. V sled tega je tudi odklonil sodelovanje na dvoboju Anglija – Jugoslavija 26.8.1951. Rehabilitiral se je doma in v okviru zmožnosti postopno treniral. Po ozdravitvi je na klubskem tekmovalju v Celju 7. oktobra 1951 v metu kladiva dosegel kar 58,80 m in popravil jugoslovanski državni rekord Gubijana (56,83 m), ki je bil na olimpijskih igrah leta 1948 celo drugi. S tem rezultatom je bil osmi na svetovnih lestvicah vseh časov. Danilo je bil tista leta gotovo eden izmed najboljših jugoslovanskih atletov. **Bil je dvanajstkrat državni**

reprezentant, sedemkrat jugoslovanski in dvakrat slovenski prvak. Nastopil je tudi na olimpijskih igrah v Londonu leta 1948 (izpadel v disku).

Odklonitev tekmovanja v dvoboju z Anglijo je imelo za Danila hude posledice. Takratne oblasti so ga osumile nacionalizma in bojkotiranja Jugoslavije.

Nekega dne v začetku leta 1952, ko se je vrnil domov iz treninga na dutovski gmajni, ga je na mizi čakalo anonimno pismo. Ko ga je odprl je prebral le obvestilo neznanega prijatelja, ki mu je napisal, da naj takoj zapusti državo, oz. naj pobegne, ker se mu ne obeta nič dobrega.

Časa za razmišljanje ni bilo več. Ta isti dan je v kovček zložil svoje stvari in se pripravil na odhod v Italijo. Da bi zabrisal sledi in sum pobega za seboj, je njegova žena zaprosila TAVČAR Edija, po domače Šemenjakovega iz Dutovelj, ki je imel takrat avto, za prevoz Danila do Nove Gorice. Na dom TAVČARJA je na skrito prinesla kovček, do čim je Danilo v tem času po gmajni ob robu vasi neopazno prišel do takratne gostilne Pri Marički v Dutovljah (danes je na nasprotni strani Socialno varstveni zavod Dutovlje), tam počakal Edija in svojo ženo, hitro vstopil v avto in tako za več let zapustil svojo rodno vas in svoj Kras.

Tistega dne, se je po vasi sprehajalo nekaj sumljivih nepoznanih moških, za katere se je kasneje izkazalo, da so bili pripadniki UDBE, ki so nameravali že v nekaj urah prijeti Danila. Obstajal je velik sum, da bi končal na Golem otoku.

Da je resnično zadnji trenutek zapustil dom, se je izkazalo pri prehodu meje v Rožni dolini. Mejo je prestopal sam in peš. Takratnim miličnikom je izročil potni list (bil je namreč eden redkih, ki ga je imel), ki so ga dolgo časa imeli v pisarni in preverjali, a končno je prišel ven eden in mu ga izročal. V tem trenutku pa je drugi miličnik, ki je v pisarni še govoril po telefonu, začel vpiti: "Ne, ne, ne!" Ko je Danilo to opazil, je iztrgal miličniku iz roke svoj dokument, pograbil kovček in stekel do spuščene zapornice, jo preskočil in zbežal na italijansko stran.

V Jugoslaviji so mu zato 18. aprila 1952 izbrisali vse rekorde in rezultate.

S priimkom Cereali je v Italiji nato tekmoval za klub Gallaratese (Varese). Leta 1952 je dosegel 46 m v metu diska in 57,30 m v metu kladiva, skoraj 3 m več od najboljšega italijanskega predstavnika Taddie, ki je na olimpijskih igrah v Helsinkih osvojil 10. mesto. Iste leta je osvojil tudi **naslov državnega prvaka Italije** v metu kladiva s 56,57 m. Tudi leto pozneje je bil najboljši metalec kladiva v Italiji, tako da je opravil krstni nastop z italijansko reprezentanco proti Nemčiji. S 53 m pa je bil zadnji. Po tej tekmi je imel nato še en nastop z italijansko zbrano vrsto.

Avgusta leta 1957 je zapustil Italijo in odpotoval v Venezuelo k svojemu bratrancu, kjer si je hotel pridobiti tudi poklic.

Atletsko aktivnost je nadaljeval v Venezueli (krstno ime je spremenil v Daniel). **Bil je kar 11 let venezuelski državni reprezentant**, rekorder v metu diska in kladiva. **Bil je prvak v kladivu na Srednjeameriških igrah in v disku in kladivu na Južnoameriških igrah** in je bil še **pri 48 letih državni prvak Venezuele v metu kladiva z 49,86 m**. V Venezueli je bil tudi trener in maser ter si tako služil kruh po svoji končani tekmovalni športni karieri.

Danilo je v svoji športni karieri postal državni rekorder in prvak v kar treh državah, v Jugoslaviji, Italiji in Venezueli. Z vsem žarom je bil predan športu in atletiki, bil je svobodoljub in se nikoli ni spuščal v politiko v nobeni od držav, kjer je živel. Vedno pa je pogrešal Dutovlje in Kras, ki ga je po vojni v sedemdesetih letih tudi obiskal.

Za Danila je prišel črn dan 15. avgusta 1984 leta v popoldanskem času. V Caracasu je peš odhajal z dela in pri prečkanju ceste ga je zbil neznan motorist, ki je s kraja pobegnil. Čeprav so ljudje vse to videli, nihče ni hotel pričati kdo je to bil, kajti voznik je bil sin enega od

pomembnega in vplivnega funkcionarja te države. Po trčenju je Danilo obsedel na pločniku in po prihodu policije so mu nudili prvo pomoč, ter ga pripeljali v najbližjo bolnišnico. Tam so ga pregledali, a ker so bili neustrezno opremljeni so ga prepeljali v drugo bolnišnico. Pred tem pa mu je nekdo v bolnišnici ukradel denarnico z denarjem in dokumenti. V naslednji bolnišnici je bilo stanje glede nudenja pomoči podobno, a ker ni imel dokumentov, so mu spremenili priimek iz CEREALI v ECEGARAY in ga odpeljali v tretjo bolj oddaljeno in boljšo bolnišnico. Tam je naslednji dan v jutranjih urah umrl. V mrtvašnico je bil pripeljan zopet s spremenjenem priimkom, tokrat v ECHEVARRIA.

Okrog 25. avgusta je svojce Danila v Italiji po telefonu obvestila lastnica stanovanja v katerem je Danilo živel in sporočila, da ga ni že več dni in ne vedo kje je. Hčerka Danila Anny se je s svojo mamo takoj napotila v Caracas v Venezuelo in ga pričela iskati. Iskati sta ga pričele s kazanjem slike ljudem po ulicah, bolnišnicah in mrtvašnicah. Končno se je eden od zaposlenih v eni od mrtvašnic spomnil te osebe in povedal, da je že pokopan. Poiskala je duhovnika v tej bolnišnici, ki se ga je prav tako spomnil, ko je pred njegovo smrtjo opravil obred maziljenja. Povedal je, da je Danilo tik preden je umrl veliko govoril, a ga ni nihče razumel. Očitno, da je umiral s slovensko besedo na ustih. Hčerki Anny kljub tem podatkom nihče ni hotel izdati dokumenta da gre za njenega očeta, ker so se izgovarjali, da se osebni podatki ne ujemajo, čeprav so jim predočeni dokazi, da so jih samovoljno spremenili.

Hčerka Anny je nato odšla na policijo, a tudi tam so bili gluhi za pomoč. Nasprotno, v hotelu kjer je prebivala je prejela več telefonskih klicev z grožnjo neke sodnice, da mora v 48 urah zapustiti državo, ker da jo bodo v nasprotnem primeru zaprli, češ, da nima pravice in pristojnosti na tak način iskati pogrešane osebe. V tistem času je imela Anny posredno pomoč le od športnih novinarjev, ki so pričeli o tem veliko pisati. Čedalje bolj očitno je postajalo dejstvo, da je bilo oblasti strah, da bi se razvedelo, kdo je povzročil nezgodo in bojazen pred izterjavo odškodnine, čeprav je bil njen namen le najti grob očeta in opraviti dostojen pokop.

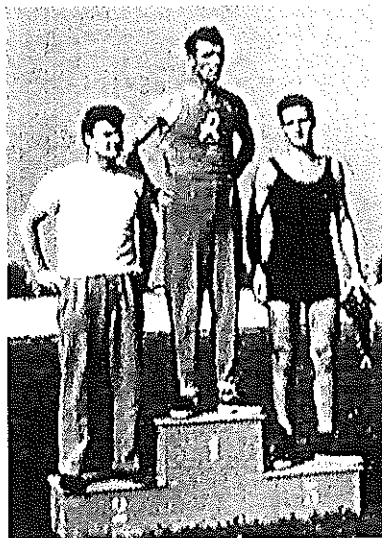
Končno se je po treh tednih kalvarije zasmilila poveljniku policijske postaje, ki ji je izdal dokument s katerim je lahko od mrtvašnice in sanitarnih organov zahtevala, da ji pokažejo grob in opravijo izkop. Naslednji dan jo je grobar skupaj s komisijo odpeljal na hrib imenovan La Peste, kar v našem jeziku pomeni kuga, pokazal mesto pokopa, ki ni bilo označeno in je ležalo izven pokopališča in meter od roba prepada. Tja so ga zakopali namenoma, ker se vsako leto ob deževjih po več sto metrov zemlje vdere in zdrsne v globino kot plaz. In na ta mesta pokopavajo brezdomce in siromašne ljudi. Pol metra pod zemljo so našli golo truplo in zavito le v najlon. Prav najlon je bil odločilen, da je telo ostalo še toliko celo in sveže, da je lahko prepoznala svojega očeta.

Anny je očeta Danila nato dostojno pokopala na urejenem pokopališču in pričela dolgotrajno urejanje dokumentov in soglasij za ponovni izkop in prevoz posmrtnih ostankov domov na Kras v Dutovlje. To ji je po štirinajstih letih uspelo in 18. junija 1998 je bil Danilo zopet doma, ko je bil položen v svojo rodno kraško grudo na pokopališču v Dutovljah.

To pripoved smo krajani poslušali 27. novembra 2009 v osnovni šoli Dutovlje, ko sta nam hči Danila Žerjala gospa Anny Cereali in od upokojenega novinarja, urednika športne redakcije radia Koper, gospoda Justa IVANOVIČA iz Izole, kateremu je bil Danilo Žerjal vzornik in tudi zato je o njemu s posebno pozornostjo dolga leta zbiral športno gradivo.

Turistično društvo Kras in Krajevna skupnost Dutovlje Anny ŽERJAL – CEREALI izreka priznanje in pohvalo za veliko pieteto, ki jo je izkazala do svojega očeta ter za ves trud, pogum in vztrajnost pri iskanju groba. Zelo cenimo in pozdravljamo njeno odločitev, da je posmrtno ostanke očeta pripeljala v njegovo rojstno vas.

Ker smo dobili soglasje gospe Anyy, bo v počastitev spomina na našega velikega, a skorajda pozabljenega športnika Turistično društvo KRAS predlagalo, da se po njemu poimenuje športna dvorana ob osnovni šoli v Dutovljah.

**Danilo Žerjal v Vicenzi leta 1955
v dresu Lanerossija na najvišji
stopnički, na drugi je Taddia**

Danilo Žerjal (foto 1953)

**Danilo Žerjal (prvi z desne spredaj) na mimohodu z Venezuelsko reprezentanco
na Južnoameriških igrah v Caliju (Kolumbija) 29. julija 1963**

Danilo Žerjal v Beogradu leta 1946

Balkanske igre v Bukarešti od 6. do 8. septembra 1947. Danilo je četrti z leve in na igrah dosegel 2. mesto v metu diska

Danilo Žerjal na treningu na stadionu Partizana v Beogradu 17.9.1946

Danilo Žerjal (prvi z leve) na trgatvi doma v Dutovljah leta 1937

Osnovna šola DUTOVLJE

Dutovlje 135, 6221 Dutovlje

Tel.: 05 7318250, Fax: 05 7318251

Datum: 22. 6. 2010

OBČINA SEŽANA
Partizanska cesta 4
6210 Sežana

OBČINA SEŽANA

Prejeto: 22 -06- 2010	Sign. zn.: 33Z
	Pril.:
Številka zadeve: 031-1/2010-3	Vred.:

Spoštovani!

Soglašamo z vlogo Krajevne skupnosti Dutovlje številka 35-2010-O z dne 17. 6. 2010, da se telovadnica pri naši šoli poimenuje po DANILU ŽERJAIU.

Lepo pozdravljeni.

Doris Orel
ravnateljica

Doris Orel

Številka:
Datum:

Na podlagi 16. člena Statuta Občine Sežana (Uradni list RS, št. 117/2007) je Občinski svet Občine Sežana na seji dne ----- sprejel

PREDLOG - HITRI POSTOPEK

**ODLOK
O POIMENOVANJU TELOVADNICE DUTOVLJE
»TELOVADNICA DANILA ŽERJALA«**

1. člen

S tem odlokom se izvede poimenovanje telovadnice Dutovlje, ki stoji na parc.št. 4018, k.o. Dutovlje.

2. člen

Telovadnica iz 1. člena tega odloka se poimenuje »Telovadnica Danila Žerjala«.

3. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Davorin Terčon
župan

**Obrazložitev predloga Odloka o poimenovanju telovadnice Dutovlje
»Telovadnica Danila Žerjala« po členih**

- 1. člen: določa, da se s tem odlokom izvede poimenovanje telovadnice Dutovlje, ki stoji na parc.št. 4018, k.o. Dutovlje.
- 2. člen: telovadnica Dutovlje se poimenuje »Telovadnica Danila Žerjala«
- 3. člen: določa začetek veljavnosti odloka. Veljati začne osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Številka: 031-1/2010-4
Datum: 1. 7. 2010

Občinski svet Občine Sežana
Partizanska cesta 4

6210 SEŽANA

V skladu z 58. členom Poslovnika Občinskega sveta (Uradni list RS, št. 117/2007) daje Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja naslednje

M N E N J E

**K PREDLOGU ODLOKA O POIMENOVANJU TELOVADNICE DUTOVLJE
»TELOVADNICA DANILA ŽERJALA« - hitri postopek**

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja je na svoji seji dne 1. julija 2010 obravnavala predlog Odloka o poimenovanju telovadnice Dutovlje »telovadnica Danila Žerjala« (gradivo št. 031-1/2010-2 z dne 22. 6. 2010), katerega predlagatelj je župan Občine Sežana.

Komisija daje pozitivno mnenje k predlaganemu odloku in se strinja, da se poimenovanje izvede ob občinskem prazniku ter glede na pridobljena soglasja za poimenovanje, podpira sprejem odloka po hitrem postopku.

Iztok Bandelj
predsednik